

De amicitia

deserta est eius vita
hōis que potuit amicum

qualis ut arbitror nemo iquam erit utiq; confirmare
possis certe nemo fuit. Sed non ego medicina me ip-
se consolor. Et maxime illo solatio q; ego eo errore
careo quo amicorū decessu pleriq; angī solent. Ni-
hil enim mali accidisse scipioni puto. In accidit
siquid accidit. Suis autē incommodis grauius angī
no. non amicus; sed se ipsius amantiss est. Cum illo uero q; ne-
get actum eē preclare. Huius enim quod ille mini-
me putabat; immortalē optare uellet. Quid n-
on adeptus ē quod omni fas esset optare. Qui
summa spem cuius quā deo iaz puero habue-
rant; continuo adulescens incredibili uirtute su-
perauit. Qui consulatus petiuit nunquā; factus
est bis consul. Primum ante tēpus. Iterum s; suo e-
tempore. rei p. pene sero. Cui duabus euers-
is urbib; inimicissimus huic impio; nō modo
presentiā uerū etiā futura bella deleuit. Quid
dicaz de morib; facillimis; de pietate imatrem; d'
libertate i sorores; bonitate in suos; iustitia
i omnes; nota st uobis. Quā autē ciuitati carus
fuerit; merore funeris iudicatus ē. Quid q; p hu-
ne paucorū annorū accessio i uare potuisset. Se-
nectus enim quū nō sit grauis; ut meminī Cato
al' q; al' amicos

scitazque
numantia

al' q;

al' amicos

laudat uita amici sui ut
mors meli' uideat. na
si male morit' q; male
uiva; z e d'ra. ut sen
i epi. nūq; meli' mo-
ritur q; in libo uiuimus.

crudo q; fuit maer-
tonibus

merore funeris. Nam q; si sūt nō solum amīn q; z hostib; a corrimī
ut p; p' ualerū h. q. ca. demodranō. Nam merore sūt nūmū q; sū
audiet scipionē mortuū eē in publicā p'lamauit arumto aurb
menia nō urbis diruta sūt